

**JURY RAPPORT
TEXTIELPRIJS STIDOC
(Stichting Textiel Informatie en Documentatie Centrum)
19 mei 2026**

Over de opdracht, de wereld en de inzendingen.

‘Verbind het verleden met de toekomst’. Dat was de opdracht die de deelnemers aan deze wedstrijd meekregen.

Ga er maar aanstaan in een wereld – een ‘heden’ – dat verwarrend, turbulent en verdeeld is. Een heden ook waarin het tempo hoog ligt, we collectief scrollen, klikken, en het permanent oneens lijken te zijn. Textiel is een trage en geduldige wereld. Hoe verhoudt deze zachte wereld zich tot die snelle harde werkelijkheid? Hoe kijken textiele makers tegen de toekomst aan? Wat nemen ze mee uit het verleden?

Uit de 100 inzendingen blijkt het antwoord op deze vragen alles behalve eenduidig. Ziet de één vooral de warmte en veiligheid van familie, kijkt de ander juist naar donkere wolken die zich samenvakken boven ons bestaan. Veel werken gaan over de digitale en de analoge wereld, technologie en het tactiele. Wij als jury zagen vooral veel liefde voorbij komen. Voor textiel, voor het ambacht en voor de wereld. We zagen veel verschillende materialen en technieken: van ruwe schapenwol tot taser-gun-draden, van wild naaldvilt tot verfijnde borduursels en jacquard weefsels.

Over het proces.

De jury bestond dit jaar uit Julia Geerlings, curator hedendaagse kunst Museum Rijswijk, Erik Wong, grafisch ontwerper, docent Rietveld Academie en ik Joyce Overheul, beeldend kunstenaar. In een eerste ronde bogen we ons als jury gezamenlijk over de 100 digitale inzendingen. Die brachten we terug tot 50. Soms was dat best lastig. Textiel wil je in het echt zien en aanraken. Wat niet meehielp is dat veel werk toch echt beter gefotografeerd had kunnen worden: hoort die ondergrond er nou wel of niet bij? Wat gebeurt er in die plooi? We zoomden in en zagen het soms niet!

Het was daarom een feest om de 50 geselecteerde werken hier, in deze machtig mooie kerk in het echt te zien. We hebben als drie juryleden alle werken los van elkaar beoordeeld en van commentaar voorzien. Dat leverde uiteindelijk vier werken op met dezelfde hoogste score. Daar uit kozen we de drie winnaars.

Natuurlijk hebben we onderweg afscheid moeten nemen van ‘personal darlings’, zo werkt dat als je samen winnaars kiest. En het is en blijft een uiterst subjectief proces. We beoordeelden op verwerking van het thema, urgentie (hoe verhoudt het werk zich tot de huidige tijd), authenticiteit en – last but not least – beeldende kwaliteit. En natuurlijk is dat niet iets wat je afvinkt. Soms trekt de intentie het werk naar een hoger plan, een andere keer werden we vooral getroffen door de schoonheid van een werk. En alle drie komen we die intenties en schoonheid in andere werken tegen. We nemen namelijk allemaal onze eigen smaak, opvoeding en culturele achtergrond mee.

Dit is ook het moment om de wedstrijdredactie te noemen. Annelies Verhijde, Liesbeth Wessels en Cora Piena hebben veel werk achter de schermen verricht, waarvoor veel dank.

De winnaars.

Terug naar de drie winnaars. Wonderlijk genoeg – is het toeval of niet – kijken we naar drie portretten van vrouwen. Vrouwen gevormd en gebutst door het verleden. Een verleden dat ze sterker heeft gemaakt, waardoor ze krachtig en fier de toekomst tegemoet treden.

3e prijs:

Titel: Kom maar op!

Maker: Rezie Hendriks

We zien een vrouw zittend op de wc. Een situatie waarin de wereld meestal niet meekijkt. De maker lijkt te zeggen: “Accepteer me zoals ik ben, in alle kwetsbaarheid, dat is mijn kracht”. Het virtuoos geborduurde werk is tegelijkertijd een middelvinger naar haar vroegere bullies/pesters. Als jury vonden we dat dit werk het persoonlijke overstijgt, we ons allemaal kunnen verplaatsen in het afgebeelde personage en herkennen we de afrekening met een getroubleerd verleden.

2e prijs:

Titel: Who Gaurds the Moon. -Wie bewaakt de maan?

Maker: Sophie van Beeck

Ja, ook de maan is een vrouw. Ze staat als een stille getuige aan de hemel. Door haar ogen zien we wat een puinhoop we er hier op de aarde van maken. Het werk oogt soeverein, majestueus, stil. Tegelijkertijd straalt het werk licht uit en vangt het licht op. Fantastisch gemaakt. En mooi hoe dit werk ons als mensheid naar onszelf dwingt te kijken. Want wie bewaakt inderdaad de maan? Wanneer privatisering en het nieuwe kolonialisme op de maan op de loer liggen.

1e prijs:

Titel: Re-enraizamiento (herworteling)

Maker: Javiera Gonzalez Velasques

We kijken naar een gevoelig gebordurd vrouwenlichaam. We zien haar op de rug. Ze ontwortelt en wortelt tegelijkertijd, ze lijkt zich in een tussenruimte te bevinden. Een migrerend lichaam. In een overgang van iets ouds naar iets nieuws. Het is een vanzelfsprekend werk, alsof het er altijd al was. Het is tijdloos, maar ook heel erg van nu, want we bevinden ons allemaal in die tussenruimte. Daar waar – zeker nu – verleden en toekomst hevig op elkaar botsen. Toch straalt het beeld rust, troost en kracht uit. En daarom hebben we haar als winnaar gekozen.

Julia Geerllings
Joyce Overheul
Erik Wong